

2.

Ime mi je Octave in oblačim se v Miyakejevih butikih *A Piece of Cloth*. Sem oglaševalec: ja, onesnažujem ta svet. Sem tip, ki vam prodaja sranje. Ki vas sili, da sanjate o rečeh, ki jih nikoli ne boste imeli. Vedno modro nebo, nikoli grde bejbe, popolna sreča, retuširana s photoshopom. Spucane slike, trendy muzika. Ko boste toliko našparali, da vam bo le ratalo vplačati avto vaših sanj, ki sem ga posnel v zadnji kampanji, bom vmes poskrbel, da ta že zdavnaj ne bo več moderen. Tri korake sem pred vami in vedno poskrbim, da ste ravno prav frustrirani. Glamur je dežela, v katero se nikoli ne pride. Fiksam vas z novostmi – prednost novosti pa je ta, da nikoli ne ostane nova. Vedno je nekje ena nova novost, ki postara prejšnjo. Moje poslanstvo je, da se vam cedijo sline. V mojem poklicu si nihče ne želi vaše sreče, saj srečni ljudje ne trošijo.

Vaše trpljenje je tisto, kar poganja posel. V našem žargonu se temu reče "postnakupno razočaranje". Nujno rabite kak proizvod, takoj ko ga imate, pa že rabite drugega. Hedonizem ni humanizem: je cash-flow. In njegov moto? "Zapravljam, torej sem." Toda, da bi ustvarjali potrebe, je treba zbudjati ljubosumje, bolečino, nepotešenost: to so moja orožja. Moja tarča ste pa vi.

Preživljam se tako, da vam lažem – in za to me mastno plačujejo. Zaslužim 13.000 evrov (plus stroški, službeni avto, delniške opcije in huda odpravnina). Evro je bil izumljen zato, da so plače bogatih videti šestkrat dostojnejše. Poznate veliko takih, ki pri svojih letih zaslužijo 13 kilo-evrov? Manipuliram z vami

in dajo mi novega mercedesa SLK (z zlozljivo streho, ki se samodejno zloži v prtljažnik) ali BMW Z3 ali porsche boxerja ali mazdo MX5. (Osebnostno padam na roadsterja BMW Z3, ki spaja aerodinamično estetiko karoserije z močjo motorja, ki s po 6 valji razvije 321 konjev, kar mu omogoča, da z 0 do 100 kilometrov na uro pospeši v 5,4 sekunde. Sicer je avto na las podoben ogromni svečki, kar je posebej praktično za nabrisat Zemljo v rit.)

Prekinjam vaše filme na televiziji, da vam vsilim svoje logotipe, za kar mi plačajo počitnice na Saint Barthu ali na Lamuju ali Phuketu ali v Lascabanesu (Quercy). Svoje slogane prežvekuje v vaših priljubljenih revijah in že mi ponujajo provansalsko hišo ali perigordsko graščino ali korziško vilo ali posestvo v Ardecheu ali maroško palačo ali katamaran na Antilih ali jahto v Saint Tropezu. Sem povsod. Ne morete mi pobegniti. Kamorkoli pogledate, kraljuje moja reklama. Prepovedujem vam, da bi se dolgočasili. Preprečujem vam, da bi mislili. Terorizem novosti mi pomaga pri prodajanju praznine. Vprašajte kateregakoli surferja: če se hočejo obdržati na površini, rabijo pod sabo nekaj praznega prostora. Surfanje je polzenje nad zevajočo luknjo (to vedo tako odvisniki od interneta kot prvaki tekmovalci v Lacanauju). Odrejam, kaj je Res, kaj Lepo, kaj Dobro. Izbiram manekenke, ob katerih boste drkali naslednjega pol leta. Toliko časa jih lepimo, dokler jim ne rečete top-modeli: moje punce bodo travmatizirale vsako, ki je starejša od 14 let. Obožujete moje izbire. To zimo boste nosile joške višje od ramen, pičke pa obrbite na balin. Bolj, ko se igram z vašim nezavednim, bolj me ubogate. Če vam pripopam jogurt na stene vašega mesta, ste lahko prepričani, da ga boste kupili. Mislite sicer, da imate pravico izbire, toda nekega lepega dne boste prepoznali moj proizvod na polici supermarketa in ga kupili, kar tako, samo za pokušino, verjemite mi, poznam svoj posel.

Mmm, tako fino je prodirati v vaše možgane. Uf, kako uživam v vaši desni polovici. Vaša želja ni več samo vaša: vsiljujem vam svojo. Prepovedujem vam, da bi si želeli kaj kar tako, po naključju. Vaša želja je rezultat investicije, ki se meri v milijardah evrov. Jaz danes odločam, kaj si boste vi želeli jutri.

Zaradi vsega tega najbrž nisem posebej simpatičen v vaših očeh. Ponavadi, na začetku knjige, si je dobro prizadevati za to, da si simpatičen in take reči, vendar nočem olepševati resnice: nisem prijazen pripovedovalec. Pravzaprav sem hud prasec, ki userje vse, česar se dotakne. Idealno bi bilo, da me začnete počasi prezirati, preden zasovražite tudi dobo, ki me je naredila. A ni grozno videti, kako se taka situacija vsem zdi čisto normalna? Gnusite se mi, ubogi sužnji mojih vsakovrstnih kapric. Zakaj ste mi pustili, da postanem Vladar sveta? Tej skrivnosti bi se res rad dokopal do konca: kako je mogoče, da so na vrhuncu cinične dobe oglaševanje okronali kot kako cesarico? V zadnjih 2000 letih bi zaman iskali neodgovornega cepca, ki bi imel toliko moči, kot jo imam jaz danes.

Najraje bi vse skupaj nekam poslal, popokal peneze in jo z malho kurbic in mamil pobrisal na kako ogabo od samotnega otoka. (Po cele dneve bi gledal Sorayo in Tamaro, kako se božata, medtem ko bi si ga drkal.) Vendar nimam jajc, da bi dal odpoved. Zato pišem to knjigo. S tem, ko me bodo odpustili, mi bodo omogočili, da pobegnem iz te zlate kletke. Škodljiv sem, ustavite me vendar, preden ne bo prepozno, usmilite se me! Dajte mi sto jurjev, pa zbršem, častna beseda. Kaj morem, če se je človeštvo odločilo Boga zamenjati z masprodukcijo?

Režim se, ker je čisto mogoče, da bom ob izidu te knjige namesto noge dobil povišico. V svetu, ki vam ga bom opisal, je kritika prežvečena, nesramnost spodbujana, ovaduštvo dobro plačano, sramotenje organizirano. Kmalu bodo delili Nobelovo za